VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 8. novembrī *

Lieta T-88/09

Idromacchine Srl, Portomargera [*Porto Marghera*] (Itālija),

Alessandro Capuzzo, ar dzīvesvietu Mirāno [*Mirano*] (Itālija),

Roberto Capuzzo, ar dzīvesvietu Moljano Veneto [*Mogliano Veneto*] (Itālija),

ko pārstāv V. Viskardīni [*W. Viscardini*] un Dž. Donā [*G. Donà*], advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv D. Grespans [*D. Grespan*] un E. Rigīni [*E. Righini*], pārstāvji, kuriem palīdz F. Rudžeri Laderki [*F. Ruggeri Laderchi*], advokāts,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

par prasību atlīdzināt zaudējumus, kas nepatiesas informācijas, publicējot *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* Komisijas 2004. gada 30. decembra Lēmumu C(2002) 5426, galīgā redakcija, "Valsts atbalsts — Itālija — Valsts atbalsts N586/2003, N587/2003, N589/2003 un C 48/2004 (ex N595/2003) — Ķimikāliju tankkuģa 3 gadu piegādes termiņa pagarināšana — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar [EKL] 88. panta 2. punktu", dēļ, iespējams, nodarīti tostarp *Idromacchine* tēlam un reputācijai.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un M. van der Vaude [*M. van der Woude*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 8. februāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 *Idromacchine Srl* ir kuģu būves uzņēmums, kas tostarp darbojas metāla izstrādājumu ražošanas nozarē. Alesandro Kapuco [*Alessandro Capuzzo*] un Roberto Kapuco [*Roberto Capuzzo*] katram pieder 50 % *Idromacchine* pamatkapitāla, un viņi attiecīgi

ieņem valdes priekšsēdētāja un izpilddirektora amatu. *Idromacchine* un Kapuco kopā turpmāk tiek minēti kā "prasītāji".

2 2002. gadā *Cantiere navale De Poli SpA* (turpmāk tekstā — "*De Poli*") pasūtīja *Idromacchine* četras lielas cisternas sašķidrinātas gāzes pārvadāšanai uz kuģiem *C.188* un *C.189*, kuru būvi nodrošināja *De Poli*.

3 Kuģu *C.188* un *C.189* būvei piemēroja darbības atbalstu, ko reglamentē ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1540/98 par atbalstu kuģu būvei (OV L 202, 1. lpp.). Saskaņā ar minētās regulas 3. panta 1. un 2. punktu darbības atbalsts, ko piešķir kuģu būvētavai, ir atļauts ar noteiktiem nosacījumiem, tostarp, to nepiešķir kuģiem, kas nodoti vairāk nekā trīs gadus pēc būves galīgā līguma parakstīšanas datuma. Tomēr saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu Eiropas Kopienu Komisija var piešķirt pagarinājumu, ja to pamato ar attiecīgo atsevišķo kuģu būves projektu tehnisko sarežģītību vai aizkavēšanos, ko izraisa negaidīti, bet būtiski un attaisnojami pārrāvumi kuģu būvētavas darba programmā un kuru cēlonis ir meklējams ārpus uzņēmuma. Komisija var piešķirt šo pagarinājumu, tikai pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts lūgumu pagarināt termiņu saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [EKL] 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod., 1. sēj., 339. lpp.), 2. pantu.

4 2003. gada 11. decembrī saskaņā ar Regulas Nr. 1540/98 3. panta 2. punktu Itālijas Republika paziņoja Komisijai par lūgumu pagarināt sākotnēji paredzēto kuģu nodošanas termiņu, tostarp kuģiem *C.188* un *C.189*, kuru būvi it īpaši nodrošināja *De Poli*.

5 Starp 2004. gada 5. februāri un 18. oktobri Komisija vairākas reizes lūdza Itālijas iestādēm iesniegt papildu informāciju par to lūgumu pagarināt sākotnēji paredzēto kuģu nodošanas termiņu. Minētās iestādes noteiktos termiņos atbildēja uz Komisijas pieteikumiem.

6 2004. gada 30. decembrī Komisija paziņoja Itālijas Republikai tās 2004. gada 30. decembra Lēmumu C(2002) 5426, galīgā redakcija, "Valsts atbalsts — Itālija — Valsts atbalsts N586/2003, N587/2003, N589/2003 & C 48/2004 (ex N595/2003) — Ķimikāliju tankkuģa 3 gadu piegādes termiņa pagarināšana — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar [EKL] 88. panta 2. punktu" (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

7 Apstrīdētajā lēmumā Komisija, pirmkārt, uzskatot, ka tika izpildīti Regulas Nr. 1540/98 3. panta 2. punkta nosacījumi, paziņotā atbalsta iepriekšējās izmeklēšanas stadijas beigās piešķīra piegādes termiņa pagarinājumu *De Poli* būvētiem kuģiem un, otrkārt, par lūgumu pagarināt piegādes termiņu citas kuģu būvētavas būvētam ķimikāliju tankkuģim nolēma uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru.

8 Attiecībā uz Komisijas vērtējumu par prasību pagarināt piegādes termiņu *De Poli* būvētiem kuģiem Komisija apstrīdētā lēmuma 10. punkta iii) apakšpunktā norāda:

"Attiecībā uz kuģiem *C.196* un *C.197* būvētava pasūtīja *Idromacchine* [..], vienam no galvenajiem tvertņu būvētājiem, uzstādīt kravas tvertnes kuģiem *C.188* un *C.189*, kas ir *C.196* un *C.197* māsas kuģi. Kuģu *C.188* un *C.189* būves laikā *RINA* (*Registro*

italiano navale), Itālijas sertifikācijas iestāde, defektu dēļ atzina par neatbilstošām iepriekš minētajiem kuģiem paredzētās *Idromacchine* būvētās tvertnes.

[..] Tvertnes, kas sākotnēji tika paredzētas kuģiem *C.188* un *C.189* un kas no jauna tika pasūtītas no cita būvētāja, tika ierīkotas uz kuģiem *C.197* un *C.196* ar kopumā sešu mēnešu piegādes nokavējumu un tādējādi pēc norādītā termiņa, proti, 31.12.2003.

Kravas tvertnes ir būtiska sastāvdaļa, lai kuģim būtu atļauts pārvadāt sašķidrināto gāzi; [Itālijas iestādes] apgalvo, ka tvertnēm, kas tiek izmantotas uz kuģiem *C.188* [un] *C.189* — un uz māsas kuģiem *C.196* un *C.197* —, ir jāatbilst precīziem jūrniecības kvalitātes un drošības standartiem. Turklāt saskaņā ar Itālijas iestāžu paziņojumiem, ņemot vērā *Idromacchine* pieredzi, [*De Poli*] kuģu būvētava nevarēja paredzēt, ka *RINA* izdotu negatīvu atzinumu par kuģu *C.188* un *C.189* tvertņu atbilstību. Itālijas iestādes tāpat precizē, ka, lai pārvarētu šīs grūtības, būvētavai ir nekavējoties jāmeklē tirgū citi piegādātāji. Sabiedrība [*G.*] bija vienīgais piegādātājs, kas piekrita ražot jaunas tvertnes, tomēr tās nevarēja nodot pirms 31.01.2004 un 31.03.2004; tādējādi būvētava tika spiesta pieprasīt nodošanas termiņa pagarinājumu.

[..]"

9 Apstrīdētā lēmuma 28. punkta trešajā daļā Komisija uzskata, ka "attiecībā uz tvertnēm ir jānorāda, ka tas, ka tvertņu būvētājs *Idromacchine* nevar ražot tvertnes (kuģa

būtisko sastāvdaļu) atbilstoši noteiktiem sertifikācijas standartiem, un ar to saistīta neiespējamība nodot tvertnes noteiktajā termiņā ir ārkārtas gadījums".

10 Apstrīdētā lēmuma 29. punkta trešajā daļā Komisija uzskata, ka "attiecībā uz tvertnēm ir jākonstatē, ka tāpat nebija paredzamas problēmas, kas radās tādēļ, ka *Idromacchine* nevarēja nodot tvertnes, kas ir vajadzīgas sastāvdaļas, lai kuģi izmantotu komerciāliem mērķiem (ar nosacījumu, ka tam ir atļauja)".

11 Apstrīdētā lēmuma 31. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Būvētājs nevarēja nodot tvertnes [laikā], kas bija paredzēts ar līgumsaistībām, un [kuģu] būvētavai bija jāpasūta šīs sastāvdaļas citam piegādātājam, tādējādi kavējot kuģu *C.196* un *C.197* tīrapstrādi [..]. Vajadzīgo piederumu nodošanas termiņa neievērošana nav atkarīga no [*De Poli*] gribas, kurai nebija iespēju iesaistīties [..]."

12 Turklāt apstrīdētā lēmuma 1. tabulā tostarp ir norādīts, ka "būves beigu posmā māsas kuģu *C.188* un *C.189* bojāto tvertņu dēļ būvētava bija spiesta uzstādīt tvertnes, kas bija paredzētas kuģiem *C.196* un *C.197*".

13 Visbeidzot, 2004. gada 30. decembrī Itālijas Republikai paziņotā apstrīdētā lēmuma pēdējā punktā ir norādīts:

"Ja šajā vēstulē tiek iekļauta konfidenciāla neizpaužama informācija, jūs esat lūgti informēt par to Komisiju [15] darba dienu laikā pēc tās saņemšanas dienas. Ja norādītajā termiņā netiek iesniegts pamatots lūgums, Komisija uzskatīs, ka piekrītat vēstules pilna teksta publikācijai oriģinālvalodā šādā interneta vietnē."

14 Itālijas iestādes neiesniedza Komisijai lūgumu neizpaust noteikto apstrīdētajā lēmumā ietverto informāciju tās konfidencialitātes dēļ.

15 Apstrīdētais lēmums tika publicēts 2005. gada 18. februāra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 42, 15. lpp.).

Process un lietas dalībnieku prasījumi

16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 27. februārī, prasītāji cēla šo prasību par zaudējumu atlīdzību.

17 2009. gada 11. martā Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs noraidīja prasītāju izteikto lūgumu par datu anonimitāti un konfidencialitāti. 2009. gada 2. aprīlī pēc prasītāju lūguma viņš apstiprināja, ka sākotnējais lūgums par datu anonimitāti un konfidencialitāti ir noraidīts.

18 Tā kā Vispārējās tiesas tiesnešu sastāvs mainījās, tiesnesis referents tika iekļauts ceturtajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

19 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas 2011. gada 8. februāra tiesas sēdē.

20 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— piespriest Komisijai attiecībā uz mantiskiem kaitējumiem samaksāt kompensāciju EUR 5 459 641,28 apmērā vai citu summu, kādu no jauna noteiks Vispārējā tiesa, skaitot no apstrīdētā lēmuma publikācijas dienas līdz sprieduma pasludināšanas dienai un ieskaitot kavējuma procentus no sprieduma pasludināšanas dienas līdz šīs summas pilnīgai samaksai, atbilstoši Eiropas Centrālās bankas (ECB) galvenajām refinansēšanas operācijām noteiktajai likmei, pieskaitot divus punktus;

— piespriest Komisijai attiecībā uz nemantiskiem kaitējumiem samaksāt *Idromacchine* un Kapuco tādu kompensāciju, kuras apmērs būtu taisnīgs un atbilstošs un kura, piemēram, maksimāli atbilstu piešķirta mantiska kaitējuma kompensācijas apmēram no 30 % līdz 50 %, to pārskatot no jauna, skaitot no apstrīdētā lēmuma publikācijas dienas līdz sprieduma pasludināšanas dienai un ieskaitot kavējuma procentus no sprieduma pasludināšanas dienas līdz šīs summas pilnīgai samaksai, atbilstoši ECB galvenajām refinansēšanas operācijām noteiktajai likmei, pieskaitot divus punktus;

— piespriest Komisijai atjaunot *Idromacchine* un Kapuco reputāciju, veicot pasākumus, kurus tiesa uzskatītu par visatbilstošākajiem, tādus kā *ad hoc* publikācija *Oficiālajā Vēstnesī* vai nosūtot vēstuli nozares lielākajiem uzņēmējiem, pieprasot labot apstrīdētā lēmuma informāciju par *Idromacchine*;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

22 Saskaņā ar EKL 288. panta otro daļu, ja pastāv tādas saistības, kas nav līgumsaistības, Eiropas Kopiena saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko radījušas Kopienas iestādes vai to darbinieki, pildot savus pienākumus.

23 Saskaņā ar pastāvīgu judikatūru Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība par tās iestāžu nelikumīgu rīcību EKL 288. panta otrās daļas izpratnē ir pakļauta vairākiem nosacījumiem, proti, iestādēm pārmestajai rīcībai jābūt nelikumīgai, zaudējumiem ir patiesi

jāpastāv un ir jāpastāv cēloņsakarībai starp attiecīgo rīcību un zaudējumiem (Tiesas 1982. gada 29. septembra spriedums lietā 26/81 *Oleifici Mediterranei*/EEK, *Recueil*, 3057. lpp., 16. punkts, un Vispārējās tiesas 2005. gada 14. decembra spriedums lietā T-383/00 *Beamglow*/Parlaments u.c., Krājums, II-5459. lpp., 95. punkts).

24 Vispirms, attiecībā uz nosacījumu par prettiesisko rīcību, ko pārmet iestādei vai attiecīgai institūcijai, judikatūrā ir paredzēts, ka ir jābūt pierādītam pietiekami būtiskam tādas tiesību normas pārkāpumam, kas piešķir tiesības privātpersonām (Tiesas 2000. gada 4. jūlija spriedums lietā C-352/98 P *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, *Recueil*, I-5291. lpp., 42. punkts). Runājot par prasību, saskaņā ar kuru pārkāpumam ir jābūt pietiekami būtiskam, noteicošais kritērijs, ar kuru tiek ļauts uzskatīt, ka minētais nosacījums ir izpildīts, ir tas, ka šī iestāde vai attiecīgā Kopienas iestāde acīmredzami un būtiski ir pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas. Ja šai iestādei ir tikai būtiski sašaurinātas izvērtēšanas pilnvaras vai pat to nav vispār, pietiek tikai pierādīt Kopienu tiesību pārkāpumu, lai pierādītu, ka pastāv pietiekami būtisks pārkāpums (Tiesas 2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-312/00 P Komisija/*Camar* un *Tico*, *Recueil*, I-11355. lpp., 54. punkts, un Vispārējās tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 un T-225/99 *Comafrica* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, *Recueil*, II-1975. lpp., 134. punkts).

25 Turklāt attiecībā uz nosacījumu par zaudējumu esamību Komisijas atbildība iestājas tikai tad, ja prasītājs ir faktiski cietis "reālus un droši zināmus" zaudējumus (Tiesas 1982. gada 27. janvāra spriedums apvienotajās lietās 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 un 5/81 *Birra Wührer* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, 85. lpp., 9. punkts, un lietā 51/81 *De Franceschi*/Padome un Komisija, *Recueil*, 117. lpp., 9. punkts; Vispārējās tiesas 1996. gada 16. janvāra spriedums lietā T-108/94 *Candiotte*/Padome, *Recueil*, II-87. lpp., 54. punkts). Prasītājam ir jāiesniedz Kopienu tiesai pierādījumi, lai pierādītu kaitējuma pastāvēšanu un tā apmēru (Tiesas 1976. gada 21. maija spriedums lietā 26/74 *Roquette frères*/Komisija, *Recueil*, 677. lpp., 22.–24. punkts, un Vispārējās

tiesas 1996. gada 9. janvāra spriedums lietā T-575/93 *Koelman*/Komisija, *Recueil*, II-1. lpp., 97. punkts).

26 Visbeidzot, attiecībā uz nosacījumu par cēloņsakarību starp apgalvoto rīcību un norādīto kaitējumu, apgalvotajam kaitējumam ir pietiekami tieši jāizriet no rīcības, par kuru ir celti iebildumi, t.i., šai rīcībai ir jābūt galvenajam kaitējuma cēlonim, un tādējādi nepastāv pienākums atlīdzināt par jebkādām pat netiešām prettiesiskas situācijas nelabvēlīgām sekām (skat. Tiesas 1979. gada 4. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 un 45/79 *Dumortier* u.c./Padome, *Recueil*, 3091. lpp., 21. punkts, un Vispārējās tiesas 2006. gada 10. maija spriedumu lietā T-279/03 *Galileo International Technology* u.c./Komisija, Krājums, II-1291. lpp., 130. punkts un tajā minētā judikatūra). Prasītājam ir jāsniedz pierādījumi, ka starp pārmesto rīcību un norādītajiem zaudējumiem pastāv cēloņsakarība (skat. Vispārējās tiesas 1998. gada 30. septembra spriedumu lietā T-149/96 *Coldiretti* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, II-3841. lpp., 101. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Ja nav izpildīts viens no trīs nosacījumiem, lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība, zaudējumu atlīdzības prasība ir noraidāma, neizvērtējot, vai abi pārējie nosacījumi ir izpildīti (Vispārējās tiesas 2002. gada 20. februāra spriedums lietā T-170/00 *Förde-Reederei*/Padome un Komisija, *Recueil*, II-515. lpp., 37. punkts; šajā ziņā skat. Tiesas 1994. gada 15. septembra spriedumu lietā C-146/91 *KYDEP*/Padome un Komisija, *Recueil*, I-4199. lpp., 81. punkts). Kopienu tiesai turklāt šie nosacījumi nav jāizvērtē noteiktā kārtībā (Tiesas 1999. gada 9. septembra spriedums lietā C-257/98 P *Lucaccioni*/Komisija, *Recueil*, I-5251. lpp., 13. punkts).

28 Šajā gadījumā prasītāji norāda, ka tiem tika nodarīti nemantiski un mantiski kaitējumi, par kuriem tie prasa atlīdzinājumu. Vispārējā tiesa uzskata, ka šajā stadijā, pirmkārt, ir jāizvērtē prasība par to nemantisko kaitējumu atlīdzību un, otrkārt, to prasība par mantisko kaitējumu atlīdzību.

1. *Par prasību atlīdzināt nemantisko kaitējumu*

29 Prasītāji uzskata, ka *Idromacchine* tāpat kā Kapuco tika nodarīts nemantiskais kaitējums, kas ir jāatlīdzina.

Par nemantisko kaitējumu Idromacchine

30 Attiecībā uz iespējamo *Idromacchine* nodarīto nemantisko kaitējumu ir jāizskata Kopienas atbildības iestāšanās nosacījumi, vispirms apskatot nosacījumu par Komisijai pārmesto prettiesisko rīcību, tad tās saistību ar faktisko zaudējumu esamību un, visbeidzot, to, vai starp pārmesto rīcību un norādītajiem zaudējumiem pastāv cēloņsakarība. Tikai tādā gadījumā, ja minētie nosacījumi ir izpildīti, būtu jālemj par *Idromacchine* piešķiramās atlīdzības apjomu.

Par Komisijai pārmesto prettiesisko rīcību

31 Savos rakstveida apsvērumos prasītāji pēc būtības pārmet Komisijai divas prettiesiskas rīcības.

32 Attiecībā uz pirmo Komisijai pārmetamo prettiesisko rīcību prasītāji norāda, ka esot pārkāpts labas pārvaldības princips, pienācīgas rūpības ievērošanas princips un tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips, saskaņā ar kuriem Komisijai būtu bijusi jādod

iespēja iesniegt apsvērumus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, lai tā varētu noteikt, ka [*Idromacchine*] nav atbildīga par minēto tvertņu piegādes kavējumu.

33 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru valsts atbalsta kontroles procedūra, ņemot vērā tās vispārējo struktūru, ir procedūra, ko uzsāk pret atbildīgo dalībvalsti sakarā ar tās pienākumiem atbilstoši Kopienu tiesībām piešķirt atbalstu (skat. Tiesas 2002. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, I-7869. lpp., 81. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Turklāt valsts atbalsta kontroles procedūrā ieinteresētās personas, izņemot dalībvalsti, pašas nevar iesaistīties tādā sacīkstes procesā ar Komisiju, kādā var piedalīties minētā dalībvalsts (skat. šī sprieduma 33. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Visbeidzot, EKL 88. pantā paredzētās atbalstu kontroles procedūras ietvaros, no vienas puses, ir nošķirta atbalstu pārskatīšanas [procedūras] sākotnējā stadija, kas paredzēta šā panta 3. punktā, kuras mērķis ir vienīgi Komisijas sākotnējo piezīmju par attiecīga atbalsta pilnīgu vai daļēju saderīgumu noformulēšana, un, no otras puses, šā panta 2. pantā noteiktā pārskatīšanas stadija. Tikai saistībā ar šo [pēdējo minēto pārskatīšanu], kuras mērķis ir Komisijas pilnīga informēšana par visiem lietas faktiem, ar EK līgumu Komisijai tiek uzlikts pienākums informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (skat. Tiesas 2005. gada 13. decembra spriedumu lietā C-78/03 P Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, Krājums, I-10737. lpp., 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 No šī sprieduma 33.–35. punktā izklāstītās judikatūras izriet, ka Komisijai, kas apstrīdētajā lēmumā atļāva pagarināt *De Poli* būvēto kuģu būves termiņu, apskatāmā atbalsta iepriekšējās izmeklēšanas stadijas laikā nebija pienākuma uzklausīt *Idromacchine*. Turklāt pēdējā nebija trešā ieinteresētā persona procedūrā, jo tā nebija nedz saņēmējs, nedz minētā atbalsta saņēmēja konkurents.

37 Ar prasītāju izvirzītajiem argumentiem šajā ziņā izdarītos secinājumus nevar apšaubīt.

38 Pirmkārt, arguments, saskaņā ar kuru Komisija, ja pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā būtu uzklausījusi *Idromacchine*, būtībā būtu secinājusi citādi, nekā tas ir darīts apstrīdētajā lēmumā, ir jānoraida kā neatbilstošs. Ar šādu argumentu nekādā gadījuma nav apšaubāmi šī sprieduma 36. punkta secinājumi, saskaņā ar kuriem apskatāmā atbalsta iepriekšējās izmeklēšanas stadijā Komisijai nebija nekāda pienākuma uzklausīt *Idromacchine*.

39 Otrkārt, arguments, saskaņā ar kuru, pamatojoties uz lietas faktiem, Vispārējai tiesai esot bijis jāsecina, ka pastāv tiesību uz aizstāvību pārkāpums, kā tas tika secināts līdzīgos apstākļos lietā, par kuru pieņemts 2008. gada 24. septembra spriedums lietā T-412/05 *M*/Ombuds (Krājumā nav publicēts, 133. un 136. punkts), ir jānoraida kā nepamatots. Šajā spriedumā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Eiropas Ombuds pārkāpa sacīkstes principu, jo vienā no saviem lēmumiem par sliktas pārvaldības gadījumu piedēvēja atbildību ierēdnim bez viņa iepriekšējās uzklausīšanas, kā tam bija jānotiek saskaņā ar tam saistošiem tiesību aktiem. Atšķirībā no šīs lietas faktiskiem apstākļiem, šajā gadījumā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Komisijai nebija noteikta pienākuma uzklausīt *Idromacchine*.

40 Tātad, ciktāl prasītāji norādīja, ka Komisija esot pārkāpusi labas pārvaldības, kā arī pienācīgas rūpības un tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, kas izriet no tā, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas netika uzklausīta *Idromacchine*, šie iebildumi ir jānoraida kā nepamatoti.

41 Attiecībā uz otro prettiesisko rīcību, ko pārmet Komisijai, prasītāji norāda, pirmkārt, ka esot pārkāpts dienesta noslēpums, jo apstrīdētajā lēmumā Komisijai, piedēvējot prettiesisko rīcību, būtu bijis apstrīdētajā lēmumā jāatturas no *Idromacchine* nosaukuma minēšanas saistībā ar pārkāpumu, un, otrkārt, esot pārkāpts samērīguma princips, ciktāl tie uzskata, ka nebija nekādas vajadzības šajā lēmumā minēt *Idromacchine* vārdu. Tie apgalvo, ka, pat ja būtu jāuzskata, ka *Idromacchine* bija atbildīga par *De Poli* būvēto kuģu piegādes kavējumiem, vai ka tā nepiegādāja tvertnes, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, tomēr Komisija ir izpaudusi *Idromacchine* vārdu *Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā apstrīdētajā lēmumā, pat ja šāda izpaušana nebija vajadzīga.

42 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 287. pantu Savienības iestāžu locekļi, Savienības komiteju locekļi, ierēdņi un pārējie Savienības darbinieki, pat pēc pienākumu izpildes beigšanas, nedrīkst izpaust informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, jo īpaši informāciju par uzņēmumiem, to darījumu attiecībām un to ražošanas izmaksām.

43 Regulā Nr. 659/1999 ir atkārtoti apstiprināts Komisijas pienākums, izmeklējot valsts atbalstu, glabāt dienesta noslēpumu. Minētās regulas preambulas 21. apsvērumā ir paredzēts, ka "Komisijai, sniedzot sabiedrībai informāciju par saviem lēmumiem, saskaņā ar Līguma [287.] pantu būtu jāievēro noteikumi par dienesta noslēpumu". Šīs regulas 24. pantā ir noteikts, ka "Komisija un dalībvalstis, to amatpersonas un citi darbinieki, tostarp neatkarīgi eksperti, ko iecēlusi Komisija, neizpauž informāciju,

ko tie ieguvuši, piemērojot šo regulu, un uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu".

44 Nedz EKL 287. pantā, nedz Regulā Nr. 659/1999 nav tieši norādīts uz kādu informāciju, neskaitot komercnoslēpumu, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

45 Saskaņā ar judikatūru informācija, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, var būt kā konfidenciālā informācija, tā arī komercnoslēpums (Vispārējās tiesas 1996. gada 18. septembra spriedums lietā T-353/94 *Postbank*/Komisija, *Recueil*, II-921. lpp., 86. punkts). Vispārīgi runājot, attiecībā uz komercnoslēpumiem vai citu informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, vispirms ir vajadzīgs, lai šo komercnoslēpumu vai konfidenciālo informāciju zinātu tikai ierobežots personu skaits. Turklāt tai jābūt informācijai, kuras izpaušana var izraisīt būtisku kaitējumu personai, kas to iesniegusi, vai trešai personai. Visbeidzot, ir vajadzīgs, lai intereses, ko var skart informācijas izpaušana, būtu objektīvi aizsargājamas. Šajā ziņā informācijas konfidencialitātes rakstura izvērtēšanai ir jālīdzsvaro individuālās likumiskās intereses, kas nepieļauj šo izpaušanu, un vispārējās intereses par to, lai Kopienu iestāžu darbība būtu, cik iespējams, atklāta (skat. Vispārējās tiesas 2006. gada 30. maija spriedumu lietā T-198/03 *Bank Austria Creditanstalt*/Komisija, Krājums, II-1429. lpp., 71. punkts, un 2007. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-474/04 *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse*/Komisija, Krājums, II-4225. lpp., 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Tādēļ, ņemot vērā normas un šī sprieduma 42.–45. punktā izklāstīto judikatūru, ir jāpārbauda, vai, kā to norāda prasītāji, Komisija ir pārkāpusi pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, kā arī samērīguma principu, apstrīdētajā lēmumā īpaši norādot, ka *Idromacchine* nenodeva tvertnes, kas būtu saskaņā ar spēkā esošiem aktiem, un ka tā neesot izpildījusi savas līgumsaistības.

47 Šajā gadījumā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka Itālijas Republika nodeva Komisijai informāciju, saskaņā ar kuru *Idromacchine* būtībā nevarēja nodot *De Poli* tvertnes, kas būtu saskaņā ar spēkā esošiem aktiem un līgumiskiem nosacījumiem, un šī informācija bija vienīgi apskatāmās atbalsta izmeklēšanas administratīvās procedūras vajadzībām. Šī informācija attiecās, kā to būtībā pareizi norāda prasītāji, uz šo divu sabiedrību komercdarbību veikšanu. Tādēļ šajā gadījumā šī informācija ir konfidenciāla.

48 Otrkārt, šī sprieduma 46. punktā minētā informācijas izpaušana varēja izraisīt būtisku kaitējumu *Idromacchine*. Neatkarīgi no tā, vai Komisija ir vai nav pieļāvusi kļūdu faktu novērtējumā, uzskatot, ka *Idromacchine*, izpildot savas līgumsaistības ar *De Poli*, ir rīkojusies prettiesiski, jebkurā gadījumā ir jākonstatē, ka ar Komisijas faktu un novērtējumu izpaušanu, apstrīdētajā lēmumā nelabvēlīgi atainojot *Idromacchine*, varēja tai izraisīt būtisku kaitējumu.

49 Treškārt, ciktāl ar šī sprieduma 46. punktā minētās informācijas izpaušanu var kaitēt *Idromacchine* tēlam un reputācijai, tās intereses, lai šāda informācija netiktu izpausta, ir objektīvi aizsargājamas.

50 Ceturtkārt, tas izriet no, pirmām kārtām, *Idromacchine* leģitīmas intereses, lai tās vārds netiktu izpausts apstrīdētajā lēmumā, un, otrām kārtām, vispārējās intereses, ka šāda izpaušana bija nesamērīga ar apstrīdētā lēmuma priekšmetu, izvēršanas.

51 Šajā ziņā vispirms būtu jānorāda, ka ar atklātības principu un Kopienas iestāžu rīcības pārskatāmības prasību, kā tie minēti LES 1. pantā un EKL 254. un 255. pantā, ir noteikts, lai *De Poli* piešķirtā valsts atbalsta izmeklēšanas ietvaros apstrīdētajā lēmumā Komisija pieņem skaidru nostāju par to, vai pamata lietas kuģu būves kavējums bija saistīts ar trešo personu, kas nav *De Poli*, darbībām. Tomēr būtu pietiekami, ka, ziņojot par līguma saistību neizpildi, Komisija vai nu vispārīgi minētu būtiskas apskatāmā kuģa sastāvdaļas piegādātāju, vai, vajadzības gadījumā precīzāk norādītu aplūkojamo tvertņu piegādātāju, neesot nevienā gadījumā vajadzīgam minēt šī piegādātāja vārdu; līdz ar ko tā likumīgas intereses būtu aizsargātas.

52 Līdz ar to nevar piekrist Komisijas izvirzītajiem argumentiem par to, ka, izpaužot *Idromacchine* vārdu apstrīdētajā lēmumā, tā nav izdarījusi nekādu pārkāpumu.

53 Pirmkārt, ciktāl Komisija tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, apgalvoja, ka, "ņemot vērā [apstrīdētā] lēmuma pamatojumu", bija jānorāda aplūkojamo tvertņu būvētāja vārds, kas bija "īpaši uzticams, [bet] kurš vienreiz izraisīja kavēšanos", šāds arguments ir jānoraida kā nepamatots. Apskatāmā atbalsta izmeklēšanas ietvaros, kurā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, atbilstošs ir tikai jautājums par to, vai Itālijas Republika juridiski pietiekami pamatoja *De Poli* kuģu nodošanas kavējumu, neesot vajadzīgam izpaust viena vai vairāku piegādātāju vārdu, kas iespējami veica pārkāpumus, ar kuriem pamato minēto kavējumu; šādai neizpaušanai nekādā veidā neietekmējot Komisijas secinājumus apstrīdētajā lēmumā.

54 Otrkārt, ciktāl Komisija apgalvo, ka, ja apstrīdētajā lēmumā nebūtu minēts šo tvertņu piegādātāja vārds, tas nebūtu šķērslis, ka sabiedrība par viņu uzzinātu, jo aplūkojamā nozare ir visai ierobežota, tās sastāvā ir speciālisti un starp *De Poli* un *Idromacchine* pastāv strīds, kas tika atspoguļots presē un kuru izskata Venēcijas tiesa (Itālija), šie argumenti arī ir jānoraida kā nepamatoti. Šie apstākļi neietekmē faktu, saskaņā ar kuru, norādot, ka *Idromacchine* ir atbildīga par piegādes kavējumu, Komisija apstrīdētajā lēmumā ir izpaudusi faktus un novērtējumus, to atainojot un minot vārdā kā nespējīgu nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības, kaut gan šāda izpaušana attiecībā uz apstrīdētā lēmuma mērķi nebija vajadzīga.

55 Visbeidzot, Komisijas argumenti, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, apstrīdēto lēmumu tā pamatoja tikai ar Itālijas Republikas iesniegto informāciju un, otrkārt, no Regulas Nr. 659/1999 24. un 25. panta un Komisijas 2003. gada 1. decembra Paziņojuma C(2003) 4582 par dienesta noslēpumu lēmumos par valsts atbalstu (OV C 297, 6. lpp.) 25. un nākamajiem punktiem izriet, ka Itālijas Republikai bija jānorāda uz informāciju, kuru tā uzskata par tādu, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, ir jānoraida kā nepamatoti. Minētajos noteikumos būtībā ir paredzēts, ka Komisija paziņo tās lēmumu attiecīgajai dalībvalstij, kurai savukārt ir 15 dienas, lai norādītu uz informāciju, kuru tā uzskata par tādu, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, taču šie noteikumi neatbrīvo Komisiju no EKL 287. pantā paredzētā pienākuma neizpaust dienesta noslēpumu, un tajos nav aizliegts Komisijai pēc savas iniciatīvas nolemt neizpaust informāciju, kuru tā uzskata par tādu, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, pat ja tā nav saņēmusi attiecīgās dalībvalsts pieteikumu. Turklāt, pat pieņemot, ka varētu uzskatīt, ka Itālijas Republika ir izdarījusi pārkāpumu, nododot Komisijai nepareizu informāciju un neinformējot to par informācijas konfidencialitāti, kas attiecas uz komercdarbību veikšanu starp *Idromacchine* un *De Poli*, ar šādu pārkāpumu nevar atspēkot konstatējumu, saskaņā ar

kuru Komisija jebkurā gadījumā var pēc savas iniciatīvas nolemt neizpaust informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

56 Tādējādi faktu un novērtējumu izpaušana, apstrīdētajā lēmumā atainojot un minot vārdā *Idromacchine* kā nespējīgu nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības, ir EKL 287. pantā paredzētā pienākuma glabāt dienesta noslēpumu pārkāpums. Ciktāl šī pienākuma mērķis ir aizsargāt privātpersonām piešķirtās tiesības un Komisijai nav plašas rīcības brīvības attiecībā uz to, vai konkrētā gadījumā ir jāatkāpjas no noteikuma par konfidencialitāti, ir jākonstatē, ka Kopienu tiesībās ar šo pārkāpumu ir pietiekami, lai noteiktu, ka pastāv pietiekami būtisks pārkāpums šī sprieduma 24. punktā minētās judikatūras izpratnē.

57 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāatzīst, ka, pārkāpjot tās pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, Komisija ir rīkojusies prettiesiski un ar to iestājas Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība EKL 288. panta otrās daļas izpratnē.

58 Šādos apstākļos prasītāju pēdējam iebildumam, saskaņā ar kuru Komisija esot pārkāpusi arī samērīguma principu, jo apstrīdētajā lēmumā ir izpaudusi faktus un novērtējumus, atainojot un minot vārdā *Idromacchine* kā nespējīgu nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības, nav priekšmeta. Pat ja būtu jāuzskata, ka samērīguma princips tika pārkāpts, ar to jebkurā gadījumā prasītāji nevarētu saņemt plašāka rakstura vai lielāka apmēra atlīdzību par kaitējumu nekā tā, ko tie varētu saņemt par Komisijas pienākumu glabāt dienesta noslēpumu pārkāpumu. Tāpēc par šo iebildumu nav jālemj.

Par zaudējumu esamību

59 Prasītāji būtībā norādīja, ka *Idromacchine* radās nemantisks kaitējums, kas ir saistīts ar apdraudējumu tās tēlam un reputācijai, ciktāl apstrīdētajā lēmumā tā tika minēta vārdā un atainota kā nespējīga nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības.

60 Šajā ziņā ir jākonstatē, kā tas izriet no šī sprieduma 8.–12. punktā atveidotām apstrīdētā lēmuma norādēm, Komisija atainoja un minēja vārdā *Idromacchine* tostarp kā nespējīgu uzbūvēt tvertnes, kas būtu saskaņā ar sertifikācijas standartiem (skat. apstrīdētā lēmuma 10. punkta iii) apakšpunktu, 28. punkta trešo daļu un 29. panta trešo daļu), un nespējīgu nodot minētās tvertnes saskaņā ar tās līgumsaistībām (skat. apstrīdētā lēmuma 31. punktu) tādējādi, ka *De Poli* bija spiesta vērsties pie cita uzņēmuma, lai saņemtu nepieciešamo. Tāpēc ar šādiem paziņojumiem, ar kuriem tika nelabvēlīgi atainota *Idromacchine* kā uzņēmums, kas nav spējīgs sniegt pakalpojumus, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un tādējādi ievērot savas līgumsaistības, var noniecināt tās tēlu un reputāciju, kurai pašai par sevi ir komerciālā vērtība, un Komisija savos rakstveida apsvērumos to neapstrīd.

61 Turklāt ir jāprecizē, ka tāpat, kā Vispārējā tiesa šī sprieduma 39. punktā minētā sprieduma lietā *M*/Ombuds 150. punktā ir nospriedusi, ka, piesaistot sliktas pārvaldības gadījumam un minot vārdā prasītāju lietā, kurā taisīts šis spriedums, no pašas lēmuma publikācijas Ombuda interneta vietnē izriet, ka prasītājs tika skarts patiesi un noteikti; ar pašas publikācijas *Oficiālajā Vēstnesī* norādi uz apstrīdētajā lēmumā vārdā minēto *Idromacchine* ir pietiekami, lai noteiktu tai nodarītā kaitējuma reālo un droši zināmo raksturu.

62 Turpretim, kā tiesas sēdē to norādīja Komisija, pat pieņemot, ka būtu bijis jāuzskata, ka tā nebija pieļāvusi vērtējuma kļūdu apstrīdētajā lēmumā, konstatējot, ka *Idromacchine* savās līgumiskajās attiecībās ar *De Poli* bija rīkojusies prettiesiski, tomēr fakti un novērtējumi, ar kuriem *Idromacchine* atainota un minētā vārdā kā nespējīga nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības, kaitē *Idromacchine* tēlam un reputācijai. Turklāt šis kaitējums tika radīts [tikai] *Idromacchine* un ir atšķirīgs no tā, kas radās Komisijas vai Itālijas Republikas iespējami pieļauto vērtējuma kļūdu dēļ, uzskatot, ka tā bija atbildīga par aplūkojamo tvertņu piegādes kavējumu.

63 Tāpēc ir jāuzskata, ka *Idromacchine* radās apdraudējums tās tēlam un reputācijai.

Par cēloņsakarību starp attiecīgo rīcību un zaudējumiem

64 Prasītāji būtībā apgalvo, ka pastāv tieša cēloņsakarība starp, pirmkārt, pienākuma glabāt dienesta noslēpumu pārkāpumu un samērīguma principu un, otrkārt, kaitējumu *Idromacchine* tēlam un reputācijai.

65 Šajā ziņā ir jāuzskata, ka *Idromacchine* nerastos nekāds apdraudējums tās tēlam un reputācijai, ja apstrīdētajā lēmumā Komisija nebūtu izpaudusi faktus un novērtējumus, atainojot un minot to vārdā kā nespējīgu nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības. Nevar atbalstīt

Komisijas argumentus, saskaņā ar kuriem starp tās iespējamo pārkāpumu un prasītāju zaudējumiem nepastāv pietiekami tiešas cēloņsakarības.

66 Pirmkārt, ciktāl Komisija apgalvo, ka prasītāju ciestie kaitējumi ir attiecināmi vai nu uz *De Poli*, kas valsts atbalsta izmeklēšanas ietvaros apgalvoja, ka kuģu būves kavējums tostarp notika *Idromacchine* rīcības dēļ, vai uz Itālijas Republiku, kas nosūtīja Komisijai kļūdaino informāciju, šie argumenti ir jānoraida kā nepamatoti.

67 Pat ja būtu bijis jāuzskata, ka *De Poli* ir iesniegusi Itālijas Republikai kļūdainu informāciju par *Idromacchine*, kuru, pirmām kārtām, tā kļūdaini būtu nosūtījusi Komisijai un, otrām kārtām, tai nebūtu norādījusi, ka minētajai informācijai jābūt aizsargājamai ar dienesta noslēpumu, tomēr *Idromacchine* kaitējumu tiešais iemesls šajā ziņā būtu nevis iespējamā kļūdainā informācija, ko iesniegusi *De Poli* vai Itālijas Republika, bet tas, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija ir izpaudusi faktus un novērtējumus, atainojot un minot to vārdā kā nespējīgu nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības, pat ja attiecībā uz apstrīdēto lēmumu tas nebija vajadzīgs.

68 Otrkārt, pretēji tam, ko Komisija apgalvoja tiesas sēdē pēc tam, kad prasītāji, atbildot uz Vispārējās tiesas mutvārdu jautājumiem, norādīja, ka Venēcijas tiesa 2009. gada decembrī pasludināja spriedumu, pamatoti norādot, ka *De Poli* savu līgumsaistību pret *Idromacchine* izpildē neizdarīja pārkāpumu, šādu spriedumu jebkurā gadījumā neietekmē konstatējums, saskaņā ar kuru *Idromacchine* nerastos nekāds apdraudējums tās tēlam un reputācijai, ja apstrīdētajā lēmumā Komisija nebūtu izpaudusi tās vārdu.

69 Ņemot vērā visus šī sprieduma 31.–68. punktā minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka trīs nosacījumi, lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība EKL 288. panta otrās daļas izpratnē, ir izpildīti, un tādējādi jānosaka *Idromacchine* atlīdzības apmērs par tai radīto nemateriālo kaitējumu.

Par nemateriālā kaitējuma atlīdzību *Idromacchine*

70 Ņemot vērā atlīdzību par *Idromacchine* nodarīto kaitējumu tēlam un reputācijai, prasītāji būtība prasa vispirms noteikt taisnīgu un atbilstošu kompensāciju, tad piešķirt kompensācijas procentus par laika posmu no apstrīdētā lēmuma publikācijas līdz sprieduma pasludināšanas dienai un kavējuma procentus par laika posmu no sprieduma pasludināšanas līdz atlīdzības pilnīgai samaksai un, visbeidzot, noteikt pasākumus *Idromacchine* tēla un reputācijas atjaunošanai.

71 Pirmām kārtām, attiecībā uz to pieteikumu, ka Komisijai jāsamaksā taisnīga un atbilstoša kompensācija, ir jānorāda, ka, atbildot uz Vispārējās tiesas sēdē uzdotajiem mutiskajiem jautājumiem, prasītāji precizēja, ka, ņemot vērā, ka nemateriālais kaitējums nav aprēķināms, tas bija tikai to orientējošs ieteikums Vispārējai tiesai nospriest piešķirt atlīdzību no 30 līdz 50 % apmērā no summas, kas tiek pieprasīta par mantiskajiem kaitējumiem, proti, summu aptuveni no EUR 1 637 892 līdz EUR 2 729 820.

72 Pirmkārt, ņemot vērā to, ka prasītāji uzskata, ka kaitējums tika palielināts, ciktāl Komisija "esot atkārtoti nopublicējusi negatīvo informāciju par *Idromacchine*", tie atsaucas

uz apstrīdēto lēmumu, kas ir ietverts vispirms Komisijas 2006. gada 4. jūlija Lēmumā 2006/948/EK par valsts atbalstu, ko Itālija paredz īstenot par labu *Cantieri Navali Termoli SpA* (OV L 383, 53. lpp.), tad 2008. gada 16. aprīļa Lēmumā 2008/C 208/07 "Valsts atbalsts — Itālija — Valsts atbalsts C 15/08 (ex N 318/07, N 319/07, N 544/07 un N 70/08) — Trīs gadu piegādes termiņa pagarināšana *Cantiere Navale de Poli* ražotajiem 4 ķimikāliju tankkuģiem" (OV C 208, 14. lpp.) un, visbeidzot, Vispārējās tiesas 2008. gada 12. novembra spriedumā lietā T-70/07 *Cantieri Navali Termoli*/Komisija (Krājumā nav publicēts) (OV C 6, 25. lpp.).

73 Lai gan ir tiesa, ka šī sprieduma 72. punktā minētajos *Oficiālajā Vēstnesī* publicētajos abos lēmumos un tiesas spriedumā ir ietverta norāde uz apstrīdēto lēmumu, tomēr ir jākonstatē, ka tajos nav ietverta jauna atsauce uz faktiem un novērtējumiem, atainojot un minot vārdā *Idromacchine* kā nespējīgu nodrošināt *De Poli* ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, un izpildīt savas līgumsaistības. Šādos apstākļos ar abiem lēmumiem un šo spriedumu nevar palielināt *Idromacchine* nemantisko kaitējumu.

74 Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītāji neiesniedz nekādu paskaidrojumu, ar kuru tiktu pamatota to prasība piešķirt atlīdzību tādā apmērā, kas atbilstu no 30 līdz 50 % apmēram no EUR 5 459 641,28 — summas, ko tie piesaka kā atlīdzību par to mantiskajiem kaitējumiem. Pat tad, ja tāda iestāde kā Komisija izpauž informāciju, ar kuru tiek negatīvi atainota *Idromacchine*, un ar to tiek nodarīts būtisks kaitējums šīs sabiedrības tēlam un reputācijai, prasītāji tomēr neiesniedz nevienu argumentu vai pierādījumu, lai izskaidrotu, kāpēc tieši šāda summa būtu taisnīgs atlīdzinājums par kaitējumu *Idromacchine* tēlam un reputācijai. Šajā ziņā var konstatēt, ka, no vienas puses, netika apgalvots, ka šādai summai būtu kaut kāda saistība ar *Idromacchine* veiktajiem ieguldījumiem, lai izveidotu un saglabātu tās tēlu un reputāciju. No otras puses, prasītāji

nav iesnieguši nevienu argumentu vai pierādījumu, ka minētais apmērs, kurš ir par 12 līdz 20 reizēm lielāks nekā EUR 133 500, kas atbilst vidējai gada peļņai, kuru, kā apgalvo *Idromacchine*, tā esot saņēmusi iepriekšējo gadu laikā pirms apstrīdētā lēmuma publikācijas, būtu taisnīgs atlīdzinājums par tai izdarītiem kaitējumiem.

75 Treškārt, ir jākonstatē, ka prasītāji jebkurā gadījumā bija spējīgi ievērojami ierobežot *Idromacchine* nemantiskā kaitējuma apmēru. Ciktāl prasītāji apgalvo, ka Itālijas sertifikācijas iestāde 2004. gada 5. oktobrī izdeva *Idromacchine* sertifikātu par aplūkojamo tvertņu atbilstību, ar kuru varētu pierādīt, ka tās ir saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, ir jāsecina, ka *Idromacchine* varēja pamatoties uz minēto sertifikātu, tostarp sadarbojoties ar tās esošajiem un potenciālajiem klientiem, lai, pat pirms apstrīdētā lēmuma publicēšanas, apstrīdētu minētā lēmuma negatīvo novērtējumu patiesīgumu un tādējādi ierobežotu no tā izrietošu kaitējumu tēlam un reputācijai. Pamatojoties uz to, kā nepamatoti ir jānoraida arī prasītāju argumenti, kas, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, tika iesniegti tiesas sēdē, saskaņā ar kuriem kaitējums *Idromacchine* tēlam un reputācijai bija īpaši nozīmīgs, jo pēc apstrīdētā lēmuma publikācijas, meklējot internetā, šī informācija [par sabiedrību] bija pirmā, kas tika parādīta, un minētais lēmums bija pieejams gan Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta interneta vietnē, gan *Oficiālajā Vēstnesī*, kas tiek vispārēji lasīts.

76 Ņemot vērā visus šī sprieduma 71.–75. punktā minētos apsvērumus un nesaņemot prasītāju precīzākas norādes par kaitējuma apmēru *Idromacchine* tēlam un reputācijai, Vispārējā tiesa uzskata, ka atlīdzība EUR 20 000 apmērā ir taisnīga zaudējumu atlīdzība.

77 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītāju pieteikumiem piešķirt, no vienas puses, kompensācijas procentus par laika posmu no apstrīdētā lēmuma publikācijas līdz sprieduma pasludināšanas dienai un, no otras puses, kavējuma procentus par laika posmu

no sprieduma pasludināšanas līdz atlīdzības pilnīgai samaksai, pirmkārt, ir jāatgādina, ka tāpēc, ka ir izpildīti Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumi, nelabvēlīgās sekas, kas radušās saistībā ar laika posmu no brīža, kad radās apstāklis, kura rezultātā tika nodarīti zaudējumi, līdz dienai, kad tika samaksāta atlīdzība, nevar neņemt vērā, jo ir jāņem vērā naudas vērtības krišanās (Vispārējās tiesas 2005. gada 13. jūlija spriedums lietā T-260/97 *Camar*/Padome un Komisija, Krājums, II-2741. lpp., 138. punkts; šajā ziņā skat. arī Tiesas 1994. gada 3. februāra spriedumu lietā C-308/87 *Grifoni*/EAEK, *Recueil*, I-341. lpp., 40. punkts). Ir jāuzskata, ka šī naudas vērtības krišanās ir atspoguļota saskaņā ar *Eurostat* (Eiropas Savienības Statistikas birojs) konstatēto gada inflācijas likmi attiecīgajā periodā dalībvalstī, kur šīs sabiedrības atrodas (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 27. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-104/89 un 37/90 *Mulder* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, I-203. lpp., 220. un 221. punkts; iepriekš minēto Vispārējās tiesas spriedumu lietā *Camar*/Padome un Komisija, 139. punkts, un 2008. gada 26. novembra spriedumu lietā T-285/03 *Agraz* u.c./Komisija, Krājumā nav publicēts, 50. punkts). Šajā ziņā ir jākonstatē, ka kaitējums ir radies dienā, kad apstrīdētais lēmums tika publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*, proti, 2005. gada 18. februārī.

78 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka Komisijai ir jāmaksā kompensācijas procenti, skaitot no apstrīdētā lēmuma publikācijas dienas — 2005. gada 18. februāra — līdz šī sprieduma pasludināšanas dienai, pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem.

79 Otrkārt, saskaņā ar Tiesas judikatūru maksājamās atlīdzības summai var pieskaitīt kavējuma procentus, sākot no datuma, kurā ir pasludināts spriedums, ar ko ir atzīts pienākums atlīdzināt zaudējumus (šajā ziņā skat. šī sprieduma 26. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Dumortier* u.c./Padome, 25. punkts, un šī sprieduma 77. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Mulder* u.c./Padome un Komisija, 35. punkts; šī sprieduma 77. punktā minēto spriedumu lietā *Agraz* u.c./Komisija, 55. punkts). Saskaņā ar judikatūru piemērojamo kavējuma procentu likmi aprēķina, pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem (šī sprieduma

77. punktā minētie spriedumi lietās *Camar*/Padome un Komisija, 146. punkts, un *Agraz* u.c./Komisija, 55. punkts).

80 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka Komisijai jāmaksā kavējuma procenti, skaitot no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz minētas atlīdzības pilnīgai samaksai, pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem.

81 Trešām kārtām, attiecībā uz prasītāju pieteikumiem atjaunot *Idromacchine* tēlu ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru no EKL 288. panta otrās daļas un EKL 235. punkta, ar ko nav aizliegta iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, izriet, ka Eiropas Savienības tiesa ir kompetenta likt Kopienai sniegt atlīdzinājumu jebkādā formā, kura atbilstu vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām ārpuslīgumiskās atbildības jomā, tai skaitā, ja šis atlīdzinājums atbilst šiem principiem, arī iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, vajadzības gadījumā izdodot rīkojumu veikt darbību vai atturēties no darbības (šī sprieduma 26. punktā minētais spriedums lietā *Galileo International Technology* u.c./Komisija, 63. punkts).

82 Šajā gadījumā prasītāju pieteikumi, lai Vispārējā tiesa nosaka pasākumus *Idromacchine* tēlu atjaunošanai — vai publicējot *Oficiālajā Vēstnesī* apstrīdētajā lēmumā ietverto iespējami nepatieso apgalvojumu labojumu, vai nosūtot kuģu būvētavas nozares uzņēmējiem vēstuli, kurā tiek laboti apstrīdētajā lēmumā ietvertie iespējami nepatiesie apgalvojumi, ir jānoraida kā nepamatoti. Prasītāji savos rakstveida paskaidrojumos būtībā atkārtoti apgalvo, ka *Idromacchine* neesot izdarījusi nekādu pārkāpumu savu līgumsaistību ar *De Poli* izpildē. Tomēr ir jāatgādina, ka par sliktu Komisijai šī sprieduma 56. punktā konstatēts pārkāpums saskaņā ar prasītāju pieteikumu ir *Idromacchine* vārda izpaušana, nevis kļūda faktu novērtējumā, kad apstrīdētajā lēmumā būtībā *Idromacchine* tika uzskatīta par atbildīgu par savu līgumsaistību ar *De Poli* slikto izpildi. Tā kā šajā ziņā prasītāji nav iesnieguši pieteikumu, šādas kļūdas faktu novērtējumā

konstatācija no Komisijas puses nav šīs tiesvedības priekšmets un tādējādi nav jāpārbauda nedz, vai Komisija ir pieļāvusi minēto kļūdu novērtējumā, nedz *a fortiori* jāpiespriež Komisijai noteikt pasākumus *Idromacchine* tēla un reputācijas atjaunošanai.

83 Tāpēc prasītāju formulētais pieteikums par *Idromacchine* tēla un reputācijas atjaunošanu ir jānoraida kā nepamatots.

84 Secinot par prasītāju pieteikumu par *Idromacchine* nemantiskā kaitējuma atlīdzību, pirmkārt, ir jāuzskata, ka nosacījumi par Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos ir izpildīti, otrkārt, *Idromacchine* ir jāpiespriež atlīdzība par tās nemantisko kaitējumu EUR 20 000 apmērā, treškārt, Komisijai jāpiespriež samaksāt kompensācijas procentus no šīs summas, skaitot no apstrīdētā lēmuma publikācijas 2005. gada 18. februāra *Oficiālajā Vēstnesī* līdz šī sprieduma pasludināšanas dienai, pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem, un, ceturtkārt, Komisijai jāpiespriež samaksāt kavējuma procentus no šīs summas, skaitot no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz minētas atlīdzības pilnīgai samaksai, pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem.

Par Kapuco morālo kaitējumu

85 No prasītāju rakstveida apsvērumiem izriet, ka tie būtībā apgalvo, ka Kapuco tika nodarīts divu veidu morālais kaitējums. Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka ar kaitējumu *Idromacchine* tēlam un reputācijai "līdz ar to" tika ietekmēti Kapuco, jo viņiem ir visa *Idromacchine* pamatkapitāla turētāju un šīs sabiedrības vadītāju statuss. Otrkārt,

prasītāji uzskata, ka viņiem bija "satraukums, kas radās steidzamas vajadzības dēļ novērst Komisijas radīto kaitējumu, kad tā publicēja informāciju, kuru [tie] uzskatīja un joprojām uzskata par nepatiesu", kā arī "nenoteiktības stāvoklis" un "vilšanās", kas radās neveiksmīgu mēģinājumu dēļ saņemt *Idromacchine* ciesto kaitējumu atlīdzību pēc apstrīdētā lēmuma publikācijas.

86 Ciktāl šī sprieduma 59. punktā jau tika konstatēts, ka Komisija rīkojās prettiesiski, pārkāpjot tās pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, ir jāpārbauda, vai prasītāji ir šajā lietā pierādījuši, vai nu ka Kapuco radās reāls un droši zināms morālais kaitējums, vai ka pastāv cēloņsakarība starp šo prettiesisko rīcību un viņu izvirzīto morālo kaitējumu. Saskaņā ar šī sprieduma 27. punktā minēto judikatūru, ja viens no šiem nosacījumiem nav izpildīts, tad Kopienas atbildība neiestājas.

87 Pirmām kārtām, attiecībā uz apdraudējumu tēlam un reputācijai, kas "līdz ar" *Idromacchine* nodarīto kaitējumu tēlam un reputācijai esot nodarīts Kapuco, ir jākonstatē, kā arī to uzskata Komisija, ka viņu vārdi nav ietverti apstrīdētajā lēmumā un ka tiem personīgi nav pieskaitīta neviena prettiesiska rīcība.

88 Turpinot ir jānorāda, ka tikai ar to, ka Kapuco pieder viss *Idromacchine* pamatkapitāls un ka tie ir sabiedrības galvenie vadītāji, nevar ietekmēt secinājumus, saskaņā ar kuriem šajā lēmumā Komisija apstrīdēja tikai *Idromacchine*, nevis tās akcionāru vai vadītāju darbību. Šajā gadījumā ir jāuzsver, kā tas izriet no šī sprieduma 8.–12. punktā minētajām apstrīdētā lēmuma norādēm, ka tā ir pašas sabiedrības spēja izpildīt tās

līgumsaistības un nodrošināt ar precēm, kas būtu saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem, nevis Kapuco kā vadītāju vai akcionāru statuss, kas tika apstrīdēts minētajā lēmumā.

89 Visbeidzot, ciktāl prasītāji atsaucas uz Vispārējās tiesas 1999. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-231/97 *New Europe Consulting* un *Brown*/Komisija (*Recueil*, II-2403. lpp., 54. un 55. punkts), ir jānorāda, ka minētās lietas apstākļi atšķiras no apstākļiem šajā [pamata] lietā un tādējādi nevar nonākt pie līdzīga secinājuma. No minētā sprieduma 54. un 55. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa šajā lietā uzskatīja, ka kaitējums apskatāmā uzņēmuma reputācijai skāra arī tā vadītāju, kam piederēja tā 99 %, jo, ņemot vērā lietas apstākļus, minētais vadītājs, pirmkārt, kā "atsevišķs uzņēmums" viens pats iesākumā veica šī uzņēmuma darbību un, otrkārt, Komisija viņam personīgi radīja nenoteiktības stāvokli, ar ko viņš tika spiests veltīgi pūlēties, lai izlabotu Komisijas radīto situāciju. Šajā gadījumā prasītāji neiesniedz nekādu pierādījumu tam, ka abi apstākļi tika izpildīti.

90 Tāpēc ir jākonstatē, ka prasītāji nepierāda, ka pastāv apdraudējums Kapuco kā *Idromacchine* akcionāru un vadītāju tēlam un reputācijai.

91 Otrām kārtām, attiecībā uz Kapuco morālo kaitējumu pēc "satraukuma", kas radās vajadzības dēļ atjaunot *Idromacchine* tēlu, kā arī pēc viņu "nenoteiktības" un "vilšanās", kas radās neveiksmīgu mēģinājumu dēļ saņemt *Idromacchine* ciesto kaitējumu atlīdzību pēc apstrīdētā lēmuma publikācijas, ir jākonstatē, ka, no vienas puses, prasītāji neiesniedza pierādījumus, tikai norādīja, ka tiem radās psiholoģiskais kaitējums.

92 No otras puses un jebkurā gadījumā no Vispārējā tiesā prasītāju iesniegtajiem dokumentiem neizriet, ka Kapuco personiski veiktas administratīvās procedūras *Idromacchine* vadītāju statusā bija kas vairāk nekā divu parakstīto vēstuļu nosūtīšana Itālijas Ārlietu ministrijai un Komisijai. Šīs divas darbības nevar uzskatīt par tādām, ar kurām varētu izraisīt neērtības, kas pārsniedz normālas komercdarbības sekas tādiem vadītājiem kā Kapuco un varētu radīt morālo kaitējumu.

93 Tāpēc prasītāji nepierādīja, ka Kapuco radītais "satraukums", "nenoteiktība" un "vilšanās" ir reāls un droši zināms kaitējums.

94 Ņemot vērā visus šī sprieduma 84.–93. punktā minētos apsvērumus, prasītāju pieteikums par Kapuco radītā morālā kaitējuma atlīdzību ir jānoraida. Šādos apstākļos prasītāju otrais un trešais prasījums piešķirt kompensācijas un kavējuma procentus vai piespriest Komisijai "atjaunot" viņu tēlu un reputāciju ir jānoraida kā nepamatots.

2. *Par prasību atlīdzināt mantisko kaitējumu*

95 Prasītāji norāda, ka tiem ir nodarīti četru veidu mantiskie kaitējumi.

96 Pirmām kārtām, prasītāji pieprasa atlīdzību par kaitējumu, kas tiem radās tādēļ, ka *Idromacchine* kā Itālijas Republikai, tā arī Komisijai bija jāiesniedz formālie pieteikumi par piekļuvi dokumentiem, ar kuriem tās apmainījās valsts atbalsta izmeklēšanas

ietvaros un kuru rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums. Šajā ziņā tie pieprasa atlīdzību, pirmkārt, EUR 3 569,28 apmērā, kas atbilst izdevumiem par advokāta pakalpojumiem un *Idromacchine* darbinieka ceļa izdevumiem, lai piekļūtu Itālijas iestādēs glabātiem dokumentiem, un, otrkārt, EUR 9 072 apmērā, kas atbilst izmaksām par tehnisko ekspertīzi un grāmatvedības ziņojumu par *Idromacchine* radīto kaitējumu, ko šī procesa vajadzībām tie pasūtīja auditorsabiedrībai (turpmāk tekstā — "ekspertīzes ziņojums").

97 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 91. panta 2. punktu par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem tiek uzskatīti nepieciešamie izdevumi, kas lietas dalībniekiem radušies lietas vešanas sakarā.

98 Tāpēc, pirmkārt, attiecībā uz izmaksām, kas ir saistītas ar prasītāju pasūtīto ekspertīzes ziņojumu, lai noteiktu pieprasītās kompensācijas apjomu šajā tiesvedībā Vispārējā tiesā, ir jākonstatē, ka saskaņā ar pastāvīgu judikatūru izmaksas, kas lietas dalībniekiem radušās saistībā ar tiesvedību, nevar uzskatīt par tādām, kas veido kaitējumu, kas atšķiras no tiesāšanās izdevumiem (šajā ziņā skat. Tiesas 1999. gada 10. jūnija spriedumu lietā C-334/97 Komisija/*Montorio*, *Recueil*, I-3387. lpp., 54. punkts, un Vispārējās tiesas 2005. gada 14. septembra rīkojumu T-140/04 *Ehcon*/Komisija, Krājums, II-3287. lpp., 79. punkts).

99 Tādējādi ir jākonstatē, ka, pamatojoties uz EKL 288. panta 2. punktu, prasītājiem nav tiesību saņemt zaudējumu atlīdzību par izmaksām, kas ir saistītas ar šī procesa vajadzībām pasūtīto ekspertīzes ziņojumu.

100 Otrkārt, attiecībā uz izdevumiem par advokāta pakalpojumiem un *Idromacchine* darbinieka ceļa izdevumiem, kas prasītājiem radās pirms šīs tiesvedības un kas ir saistīti ar pieteikumiem par piekļuvi sarakstei starp Itālijas Republiku un Komisiju, ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa nosprieda, ka, pat ja pirmstiesas procesā kopumā tika paveikts būtisks juridisks darbs, Reglamenta 91. pants attiecas tikai uz tiesvedību Vispārējā tiesā, neskaitot tās pirmstiesas stadiju. Tas tostarp izriet no šī reglamenta 90. panta, kas attiecas uz "tiesvedību Vispārējā tiesā" (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2002. gada 24. janvāra rīkojumu lietā T-38/95 DEP *Groupe Origny*/Komisija, *Recueil*, II-217. lpp., 29. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādēļ atzīt, ka šīs izmaksas ir atlīdzināmas prasībā par zaudējumu atlīdzību, būtu pretrunā ar to izdevumu neatlīdzināmo raksturu, kas ir radušies pirmstiesas procesā (šī sprieduma 98. punktā minētais rīkojums *Ehcon*/Komisija, 79. punkts).

101 Tāpēc arī ir jākonstatē, ka, pamatojoties uz EKL 288. panta 2. punktu, prasītājiem nav tiesību saņemt zaudējumu atlīdzību par advokāta pakalpojumiem un *Idromacchine* darbinieka ceļa izdevumiem, kas radušies pirms šīs tiesvedības Vispārējā tiesā.

102 Ņemot vērā visus šī sprieduma 95.–101. punktā minētos apsvērumus, pieteikumi atlīdzināt prasītāju izdevumus, pirmkārt, kas radās pirms šīs tiesvedības, un, otrkārt, šī procesa vajadzībām, ir jānoraida.

103 Otrām kārtām, Vispārējā tiesa šī sprieduma 57. punktā jau konstatēja, ka Komisija izdarīja pārkāpumu, kura rezultātā iestājās Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība, un ir jāpārbauda, vai prasītāji ir pierādījuši, ka pastāv katrs no trim pārējiem mantiskajiem

kaitējumiem, ko tie izvirza, un vai pastāv cēloņsakarība starp katru no minētiem kaitējumiem un šo kļūdu. Saskaņā ar šī sprieduma 27. punktā minēto judikatūru, ja viens no nosacījumiem nav izpildīts, Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība neiestājas.

104 Pirmkārt, prasītāji pieprasa atlīdzību EUR 3 900 000 apmērā, kas atbilst aplūkojamo tvertņu būves vērtībai. Prasītāji uzskata, ka *Idromacchine* minētās tvertnes nevarētu pārdot no jauna, jo apstrīdētajā lēmumā tika ietvertas norādes uz to prezumētām nepilnībām, kā to būtībā norāda mākleris pielikumā atrodamajā 2007. gada 30. marta vēstulē (turpmāk tekstā — "māklera vēstule").

105 Šajā ziņā, no vienas puses, ir jākonstatē, ka savos rakstveida apsvērumos prasītāji uzskata, ka, ņemot vērā to, ka aplūkojamās tvertnes pēc apstrīdētā lēmuma publikācijas netika pārdotas, "*Idromacchine* sadarbībā ar citām nozares sabiedrībām un dažiem rēderiem nelietderīgi uzsāka *ad hoc* kuģa būvi (kura tehniskās un mehāniskās īpašības [būtu] līdzīgas [*De Poli*] kuģim, kurā bija jāuzstāda pasūtītās tvertnes)". Tāpēc un bez vajadzības lemt par māklera vēstules ticamību kā pierādījumu, kuru Komisija apstrīd, ir jānorāda, kā to paši atzīst prasītāji, ka aplūkojamās tvertnes netika pārdotas no jauna, jo tās tika uzbūvētas, lai atbilstu tādu kuģu īpatnībām, uz kuriem *De Poli* bija tās jāuzstāda, un nevis tāpēc, ka, publicējot apstrīdēto lēmumu, Komisija ir rīkojusies prettiesiski.

106 No otras puses un jebkurā gadījumā ir jānorāda, ka *Idromacchine* mantiskais kaitējums šajā gadījumā ir tieši saistīts nevis ar to, ka Komisija ir rīkojusies prettiesiski, bet ar to, ka *De Poli* nav samaksājusi par minētajām tvertnēm. Tāpēc *Idromacchine* ir tiesības saņemt atlīdzību par šo mantisko kaitējumu nevis šīs tiesvedības gaitā, bet iesniedzot valsts tiesā prasību par līgumisko atbildību.

107 No tā izriet, ka prasītāji nepierādīja, ka pastāv cēloņsakarība starp Komisijas prettiesisko rīcību un *Idromacchine* mantisko kaitējumu, kas radās nepārdoto aplūkojamo tvertņu būves izmaksu dēļ. Tādējādi prasītāju pieteikums par atlīdzību šajā ziņā ir jānoraida.

108 Otrkārt, prasītāji pieprasa atlīdzību EUR 1 013 000 apmērā, kas atbilst iespējamai "*Idromacchine* preču un iekārtu, kas tika paredzētas tikai metāla izstrādājumu ražošanas nozarei no 2005. līdz 2008. gadam, neproduktivitātei". Tie norāda, ka "sākot ar 2005. gadu *Idromacchine* bija spiesta segt virkni neparedzamu izdevumu, lai uzturētu dzīvotspējīgu nozari, kas [apstrīdētajā lēmumā] publicētās informācijas dēļ kļuva neproduktīva". Šajā ziņā savos rakstveida apsvērumos tie ietver *Idromacchine* darbinieka izstrādāto tabulu, saskaņā ar kuru tvertņu būvei tika izmantotas četrpadsmit iekārtas, kuras *Idromacchine* iegādājās starp 1995. un 2002. gadu un kuru kopējā vērtība bija EUR 1 013 000.

109 Ir jānorāda, ka, ja prasītāju pieprasītajā summā pēc to novērtējuma tiek atspoguļota tvertņu būvei izmantoto iekārtu vērtība 2008. gadā, tomēr šī summa nav saistīta ar to pieteikuma par atlīdzību objektu, jo minētās iekārtas netika izmantotas trīs gadu laikā pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka kaitējums, par kuru tie pieprasa atlīdzību EUR 1 013 000 apmērā, nav reāls un droši zināms.

110 Turklāt jebkurā gadījumā ir jākonstatē, ka šajā gadījumā prasītāji nepierāda cēloņsakarību starp Komisijas prettiesisko rīcību un to, ka *Idromacchine* vairs nevarēja izmantot šīs iekārtas trīs gadu laikā pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

111 Vispirms prasītāju argumenti, saskaņā ar kuriem, no vienas puses, metāla izstrādājumu ražošanas nozare no 2005. līdz 2008. gadam piedzīvoja izaugsmi, un, no otras puses, par *Idromacchine* nekad netika saņemtas klientu, izņemot *De Poli*, sūdzības, nenozīmē, ka *Idromacchine* apgrozījums un līdz ar to tās spējas atmaksāt savas iekārtas šajā laika posmā nebūtu samazinājušās, ja apstrīdētais lēmums nebūtu bijis publicēts. Tāpēc no tā, ka tirgū tiek piedzīvota izaugsme, nevar izsecināt, ka noteikta uzņēmuma apgrozījums tirgū arī būtu palielinājies.

112 Turklāt ar prasītāju iesniegto māklera vēstuli, saskaņā ar kuru aplūkojamo tvertņu pārdošanai kontaktētie klienti "vienmēr izvirzīja neatspēkojamus iebildumus, [ņemot vērā] [aplūkojamo] tvertņu prezumētās nepilnības, par kurām 2005. gada 18. februāra [*Oficiālajā Vēstnesī*] paziņoja Eiropas Komisija", nevar pierādīt, ka pastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp apstrīdētā lēmuma publikāciju un to, ka no 2005. līdz 2008. gadam esot ievērojami samazinājies *Idromacchine* apgrozījums tāpēc, ka Komisijas izdarītā pārkāpuma dēļ tā neesot varējusi izmantot tās iekārtas trīs gadu laikā pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji neiesniedz nekādus pierādījumus, ka apstrīdētā lēmuma publikācijas dēļ *Idromacchine* esošie un potenciālie klienti atteicās tai pasūtīt citas tvertnes, uz kurām neattiecas apstrīdētais lēmums, vai, piemēram, ka pēc apstrīdētā lēmuma publikācijas *Idromacchine* tika izslēgta no pārdevēju saraksta, kurā tā tika iekļauta, un tādējādi prasītāji savos rakstveida apsvērumos norādīja, ka "pasūtījumus var saņemt tikai pēc iekļaušanas šajā sarakstā".

113 Visbeidzot, prasītāji nesniedz nekādu pamatojumu tam, lai saprastu iemeslus, kāpēc apstrīdētā lēmuma publikācijas dēļ esot samazinājies *Idromacchine* apgrozījums, pat ja faktiskā vai potenciālā klienta priekšā tā varēja atsaukties uz to, kā pati norādīja savos rakstiskos apsvērumos, ka Itālijas sertifikācijas iestāde 2004. gada 5. oktobrī,

pirms paša apstrīdētā lēmuma publikācijas, esot galīgi atzinusi, ka aplūkojamās tvertnes ir saskaņā ar spēkā esošajiem aktiem.

114 Tādējādi no šī sprieduma 108.–113. punktā minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāji nepierādīja, nedz to, ka pastāv īsts un noteikts kaitējums, nedz cēloņsakarība starp Komisijas prettiesisko rīcību un to iespējami ciesto mantisko kaitējumu, kas atbilst "*Idromacchine* tikai metāla izstrādājumu ražošanas nozarei no 2005. līdz 2008. gadam paredzētās mantas un iekārtu neproduktivitātei".

115 Treškārt, prasītāji pieprasa atlīdzību EUR 534 000 apmērā par iespējamās peļņas zudumu, kas esot radusies *Idromacchine* tvertņu pasūtījumu samazināšanās dēļ un kas atbilst kopējam ienākumu apmēram, ko tā būtu saņēmusi no 2005. līdz 2008. gadam, ja apstrīdētais lēmums nebūtu publicēts. Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka, tāpat kā tika minēts šī sprieduma 111. punktā, prasītāji neiesniedza nekādus pierādījumus tam, ka pastāv cēloņsakarība starp Komisijas prettiesisko rīcību un *Idromacchine* apgrozījuma, un līdz ar to tās peļņas, samazinājumu.

116 Tāpēc prasītāju prasība par atlīdzību ir jānoraida kā nepamatota, ciktāl tā attiecas uz visiem to mantiskajiem kaitējumiem, kurus tie novērtēja EUR 5 459 641,28 apmērā. No iepriekš minētā izriet, ka prasītāju pirmais prasījums piespriest samaksāt kompensācijas un nokavējuma procentus no minētās summas ir jānoraida kā nepamatots.

117 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus ir jāsecina, ka šī prasība ir jāpieņem tiktāl, ciktāl prasītāji pieprasa atlīdzību par *Idromacchine* nemantisko kaitējumu, un pārējā daļā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

118 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spiedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

119 Tā kā prasība ir daļēji apmierināta, pēc šīs lietas apstākļu taisnīgas novērtēšanas ir jānospriež, ka Komisija sedz savus un atlīdzina divas trešdaļas no prasītāju tiesāšanās izdevumiem un līdz ar to pēdējie minētie sedz vienu trešdaļu no saviem izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) Eiropas Komisija izmaksā *Idromacchine Srl* atlīdzību EUR 20 000 apmērā par tai nodarīto nemantisko kaitējumu;

2) atlīdzība *Idromacchine* tiek palielināta par kompensācijas procentiem, ko skaita no 2005. gada 18. februāra līdz šī sprieduma pasludināšanas dienai, pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto Eiropas Centrālās bankas (ECB) likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem;

3) **atlīdzība *Idromacchine* tiek palielināta par kavējuma procentiem, ko skaita no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz minētas atlīdzības pilnīgai samaksai, pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem;**

4) **pārējā daļā prasību noraidīt;**

5) **Komisija sedz savus un atlīdzina divas trešdaļas no *Idromacchine*, Alesandro Kapuco un de Roberto Kapuco tiesāšanās izdevumiem, kuri savukārt sedz vienu trešdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 8. novembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture ..... II - 7841

Process un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 7846

Juridiskais pamatojums ..... II - 7848

1. Par prasību atlīdzināt nemantisko kaitējumu ..... II - 7851

Par nemantisko kaitējumu Idromacchine ..... II - 7851

Par Komisijai pārmesto prettiesisko rīcību ..... II - 7851

Par zaudējumu esamību ..... II - 7860

Par cēloņsakarību starp attiecīgo rīcību un zaudējumiem ..... II - 7861

Par nemateriālā kaitējuma atlīdzību Idromacchine ..... II - 7863

Par Kapuco morālo kaitējumu ..... II - 7868

2. Par prasību atlīdzināt mantisko kaitējumu ..... II - 7871

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 7878